

[Udenrigsministeren.]

rettigheder og immuniteter, som er fastsat i en tillægsprotokol nr. I til konventionen. Ifølge tillægsprotokollen skal også sagkyndige, der udfører hverv for organisationen, nyde tilsvarende rettigheder og immuniteter som medlemmernes repræsentanter og organisationens embedsmænd.

Endvidere har det nordatlantiske stedfortræderråd på grundlag af et af et sagkyndigt udvalg udarbejdet udkast vedtaget en overenskomst om rettigheder og immuniteter for Den nordatlantiske Traktats organisation, medlemsstaternes repræsentanter samt organisationens internationale stab. Da denne overenskomst den 20. september 1951 på Danmarks vegne blev undertegnet af Danmarks repræsentant i det nordatlantiske stedfortræderråd under forbehold af senere ratifikation, har man anset det for rigtigst i lovforslagets § 1 at medtage Den nordatlantiske Traktats organisation blandt de organisationer, der udtrykkeligt omfattes af lovforslaget.

Man må påregne, at det i fremtiden vil være ønskeligt at afslutte andre lignende mellemfolkelige overenskomster, hvorved internationale organisationer og disses embedsmænd får tildelt særlige rettigheder. Loven er derfor formuleret således, at den indeholder hjemmel for at gennemføre sådanne overenskomster.

De nærmere foranstaltninger til gennemførelsen vil efter lovforslaget ligesom efter loven af 20. februar 1948 kunne træffes ved kongelig anordning.

Idet jeg iøvrigt tillader mig at henvise til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, tør jeg anbefale dette til en velvillig og hurtig behandling i det høje velg.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg skal tillade mig for det høje lands-ting at fremsætte forslag til lov om forlængelse af den midlertidige værnepligtslovgivning.

Ved lov af 16. juni 1945 blev der indført en række midlertidige ændringer i værnepligtslovgivningen. Denne lov, der siden — med enkelte modifikationer — er blevet forlænget for et år ad gangen, senest ved en lov af 11. december 1950, udløber med udgangen af december måned i år.

Udover forskellige bestemmelser af mere teknisk indhold gennemførtes ved den midlertidige lov af 1945 for det første den ændring af værnepligtslovgivningen, at de værnepligtiges ret til uden nærmere begrundelse at begære udsættelse med at møde på session blev ophævet. Samtidig blev

indenrigsministeren dog bemyndiget til at tilstå udsættelse, hvor forholdene måtte tale derfor, og der var stadig den samme adgang som hidtil for udskrevne værnepligtige til efter ansøgning at opnå udsættelse med indkaldelse.

Loven af 1945 gav dernæst indenrigsministeren bemyndigelse til at give midlertidige bestemmelser om udskydelse af tidspunktet for de værnepligtiges optagelse i lægdsrullen. Denne bemyndigelse har man siden anvendt således, at de værnepligtige først har været pligtige at melde sig til optagelse året før sessionen.

I et af indenrigsministeriet nedsat udvalg har en gennemgribende revision af værnepligtslovgivningen i nogen tid været forbedret. Efter tilvejebringelsen af de nye forsvarslove har udvalget nu kunnet bringe sit arbejde så nær sin afslutning, at der formentlig i begyndelsen af det kommende år vil kunne fremsættes forslag til en ny værnepligtslov. Da det imidlertid må forventes, at udvalget vil stille forslag om optagelse i en kommende ny værnepligtslov af flere af den midlertidige værnepligtslovgivnings bestemmelser, herunder også de omtalte bestemmelser om udsættelser og om optagelse i lægdsrullen, må det alene for at undgå et brud i udviklingen anses for nødvendigt, at loven, der iøvrigt kan ophæves ved kongelig anordning, fortsat har gyldighed, indtil den nye værnepligtslov foreligger. Jeg finder i denne forbindelse anledning til at understrege, at forholdet ligesom efter de tidligere midlertidige love blot er det, at de værnepligtiges ret til at kræve udsættelse med sessionsmødet er ophævet. Derimod er det ikke hensigten at ændre den hidtidige ordning, hvorefter værnepligtige, der kan påvise en gyldig grund derfor, efter ansøgning kan opnå udsættelse. Den praksis, der er blevet fulgt på dette område, har efter min opfattelse været en sådan, at ethvert rimeligt hensyn til de værnepligtige er blevet taget, og det er på ingen måde hensigten, at der — hverken under den midlertidige lov, eller når den endelige nye værnepligtslov foreligger — skal foretages nogen ændring heri.

I henhold til den nugældende regel i værnepligtsloven indtræder pligten til at fremstille sig for sessionen i det år, i hvilket de unge mennesker fylder 20 år, og de indkaldes som regel til aftjening af værnepligten i det år, i hvilket de fylder 21 år. Imidlertid vil de meget lave fødselstal i årene 1932—35 føre med sig, at det antal værnepligtige, der som 20-årige skal møde